

RETTENS DOM (Første Afdeling)
26. februar 2003

Sag T-59/01

Albert Nardone
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Annulationssøgsmål – forhenværende tjenestemand –
ansøgning om invalidepension«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 323

Angående: Principalt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 20. marts 2000 om ikke at tildele sagsøgeren invalidepension.

Udfald: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes. Hver part bærer sine omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – invaliditet – invaliditetsprocedurens iværksættelse – betingelser (Tjenestemandsvedtægten, art. 78; bilag VIII, art. 13)

2. Tjenestemænd – invaliditet – administrationens forpligtelse til at undersøge, om den tjenestemand, der udtræder af tjenesten, er arbejdsdygtig – foreligger ikke (Tjenestemandsvedtægten, art. 78)

1. Det følger af ordlyden af artikel 13 i vedtægtens bilag VIII, at kun den tjenestemand, der må opgive tjenesten, fordi han er ude af stand til at fortsætte denne på grund af sin invaliditet, kan være genstand for invaliditetsproceduren. En tjenestemand, der er udtrådt af tjenesten for flere år siden, og som rammes af en sygdom, som ville gøre ham ude af stand til at gøre tjeneste, såfremt han fortsat gjorde tjeneste, kan således ikke gøre krav på iværksættelse af invaliditetsproceduren alene under henvisning hertil. Desuden opfylder denne tjenestemand heller ikke den anden af de i artikel 13 anførte kumulative betingelser, hvorefter den tjenestemand, der ansøger om invalidepension, skal erhverve pensionsrettigheder på det tidspunkt, hvor invaliditetsudvalget anerkender, at han er blevet varigt og totalt invalid.

(jf. præmis 31-33)

Henvisning til: Domstolen, 17. maj 1984, sag 12/83, Bähr mod Kommissionen, Sml. s. 2155, præmis 12 og 13; Retten, 3. juni 1999, sag T-295/97, Coussios mod Kommissionen, Sml.Pers. I-A, s. 103, og II, s. 577, præmis 37 og 38.

2. Det fremgår hverken af Domstolens praksis eller af nogen anden fællesskabsretlig retskilde, at en fællesskabsinstitution generelt er forpligtet til at undersøge, om en tjenestemand er arbejdsdygtig i tilfælde af frivillig fratræden.

Såfremt en tjenestemand er af den opfattelse, at hans sundhedstilstand tvinger ham til at forlade tjenesten, skal han i overensstemmelse med vedtægtens artikel 90 forud for sin fratræden indgive en ansøgning om tilkendelse af invalidepension i henhold til vedtægtens artikel 78. Eftersom enhver tjenestemand forudsættes at kende vedtægtens bestemmelser, skal den tjenestemand, der befinder sig i en sådan situation, benytte sig af denne mulighed, såfremt han ønsker at få tilkendt invalidepension. Tjenestemanden har ikke udvist den fornødne omhyggelighed, såfremt han undlader at benytte sig heraf, især når henses til, at han formodentlig har bedre kendskab til sin sygehistorie og fysiske tilstand på tidspunktet for fratrædelsen end den institution, hvorunder han hører. En institution kan således ikke, i det mindste i det tilfælde, hvor en tjenestemand frivilligt forlader institutionen, uden at denne har stillet krav om tjenestemandens fratræden, bortset fra særlige tilfælde kritiseres for ikke af egen drift at have indkaldt et invaliditetsudvalg, når den pågældende ikke selv har anmodet herom.

(jf. præmis 38 og 40)

Henvisning til: Bähr mod Kommissionen, nævnt ovenfor; Retten, 17. oktober 2000, sag T-27/99, Drabbe mod Kommissionen, Sml.Pers. I-A, s. 213, og II, s. 955.